

[Henry Christensen.]

Ser vi på resultaterne af den hidtidige i den henseende betydelig mere begrænsede egnsudviklingslov, viser det sig, at det ingenlunde er sådan, at det specielt er ude i de sogne, specielt og alene i de distrikter, hvor man havde den udprægede lokale arbejdsløshed, at støtten gennem egnsudviklingsloven har været givet. Den har, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde opmærksom på, i høj grad været givet til virksomheder omkring storbyerne, hvad der i og for sig er naturligt, fordi en stor del af virksomhederne jo nødvendigvis må udvikle sig omkring de steder, hvor de kan få de fornødne forbindelser til andre virksomheder; der skal nemlig være en vis indre strukturbalance. Men det er også således, at både når man ser på antallet af virksomheder og på de beløb, der er fordelt, så er de simpelt hen fordelt pænt og ligeagt med 16-18 mill. kr. til øerne, til Østjylland, til Nordjylland og til Vestjylland. Det er ikke således, at man kan sige, at her har vi gjort noget specielt for de dårligst stillede egne i landet. Allerede den bestående lov har man praktiseret temmelig alment og ud over det, der var det egentlige specielle formål. Og dette formål udvider man altså nu, hvad området angår, ganske kolossalt i det foreliggende forslag.

De, der vil gennemføre et sådant lovforslag, burde derfor alvorligt tage under overvejelse at ændre selve titlen. Idet jeg går ud fra det nye i formålet, den almindelige erhvervsudvikling med henblik på markedsforholdene, vil jeg gerne sige, at det kan ikke være meningen — det burde især den højtærede handelsminister have blikket åbent for — at nu skal et statsorgan ind i billedet og sige: nu skal denne virksomhed have lov at udvikle sig, nu skal den have lov til at rationalisere, til at starte, og så giver vi garantier, så den kan få fortrinsret fremfor andre virksomheder. Og det er jo det, der ligger i garantierne. Der er intet formål i at give disse garantier til de almindelige lån; det har kun formål, hvis man skal søge tilvejebragt fortrinsrettigheder til den knappe kapital for visse virksomheder fremfor andre virksomheder. Hvis disse fortrinsrettigheder skal tilvejebringes, har man vel lov til at gå ud fra, at det må ske på bekostning af andre personer og

virksomheder, hvor investeringerne kunne udnyttes bedre, med større udbytte, beskæftigelsesmæssigt og produktionsmæssigt, og i den henseende tilpasse sig markedsforholdene bedre end dér, hvor staten må træde ind og sige: vi vil ikke lade det gå efter de almindelige økonomiske afvejelser; vi vil give nogle virksomheder fortrinsrettigheder, der ellers ikke ville have fået det. Resultatet af det bredere formål vil sandsynligvis blive, at vi kommer til at svække en udvikling i henseende til det markedsmessige, som det måtte være i almindelig interesse at stimulere.

Hvordan kan det være, at den højtærede handelsminister, der, når han kommer ud i landet — jo længere væk fra København, jo bedre, og helst når han taler som privatmand — ofte kan sige helt fornuftige ting — når de gengives i Middelfart Venstreblad, er de endda særdeles fornuftige — som altså kan have fornuftige, liberale synspunkter ude omkring, ændrer sin opfattelse, når han som handelsminister står som lovforslagsstiller her i folketinget? Der er da også erfaringer og synspunkter, jeg må formode den højtærede handelsminister og jeg måtte være enige om, synspunkter, der har noget med en virkelig liberal opfattelse at gøre, synspunkter, der går i retning af, at vi dog skal søge at undgå at tilrettelægge udviklingen således, at det skader dem, der har betydet så meget for skabelsen af virksomheder: personer, der gennem deres indsats har vist deres kvalifikationer, og ikke projektmagere, der nåede frem og startede og udviklede virksomheder. Her danner vi rammer, der i stigende grad vil komme til at favorisere projektmagerne mere, end de vil komme til at favorisere det, som vi erfaringsmæssigt ved kan udvikle økonomi og produktion her i samfundet. Hele den økonomiske politik må komme betydelig mere ind i billedet.

Jeg skal ikke her gå meget nøje ind på enkelthederne i lovforslaget; det hører jo ikke en førstebehandling til. Dog må jeg have lov at gøre et par bemærkninger om lovforslagets udformning i øvrigt.

Man foreslår foruden en udvidelse af rådet til 4 nu en meget stor udvidelse af selve udvalget, fortrinsvis med en lang række embedsrepræsentanter, og således at disse repræsentanter for handelsministeriet,